



PINS DE FORMENTOR

Fot. F. Sala Torras

VISIÓ DE MALLORCA

QUE EN FA DE POR, L'AIGUA!

Fa prop de tres mesos que havem tornat de Mallorca i l'amic Garrell em demana que faci quelcom pel Volum de LA GRALLA, per tal de dir als seus lectors coses de la nostra anada a l'illa de la Calma.

Reflectir damunt del paper l'èxtasi que ens produï tanta bellesa contemplada i admirada en les excursions als diversos indrets de l'illa, no fóra sino copiar i repetir el que d'aquells privilegiats paratges n'han dit tants i tants. Ho faria, no obstant, si sabés que això havia de decidir els nostres conveïns a anar a Mallorca.

Però fóra perdre el temps. El granollerí, quan es mira l'aigua del mar, primerament li fa poc goig; al cap d'un minut, respecte, i acaba per fer-li por. Senzillament, ens esvera això que alguns en diuen *el plaer de navegar*.

* * *

En les estadístiques arxivades a Palma se'n desprèn que Granollers, tenint en compte el seu nombre d'habitants, és el poble de Catalunya que, fins a darrers de l'any 1932, ha ofert menys contingent turístic a Mallorca.

Jo deïa a aquell bon amic i entusiasta mallorquí, Antoni Piña, que les activitats del Foment del Turisme de Palma, havien de dirigir-se especialment a impulsar l'acabament de les obres de construcció del port de Sóller.

Aquest consell a l'amic Piña, he de confessar-vos, però,

que no era pas ben desinteressat; li donava perquè crec que aquell fet provocaria en el nostre poble la decisió de *ficar-se a l'aigua*.

Barcelona-Sóller—quatre hores de vaixell—significaria pels frares de Montserrat la pèrdua del cinquanta per cent de clientela granollerina. A tots ens semblaria que aquella mar, escursada de cinc hores, seria una mar molt més de broma. La gent de casa nostra, en pujar al vaixell per a anar a Mallorca, no faria com la nostra caravana, que un cop deixades les maletes al cambrot, va traslladar-se en corporació a coberta i no parava d'interviuar l'oficial que feia cara de més bona persona: ¿Vol dir que no ens passarà res?

Aquell espectacle de granollerí 1832 que nosaltres oferíem, s'haurà acabat. Tothom marxarà més carregat de confiança que el «Jaramago Valadia». I al cap d'un any d'aquell esdeveniment del port de Sóller, veureu com Granollers haurà ofert a Mallorca el mateix contingent colonial, per no dir més, que el que Lúcar ha ofert a la nostra ciutat.

Ens l'imaginem, el palpem, el rebombori i el traspals de gent cap a Mallorca.

L'emigració voluntària a l'illa de la Calma, tot just començada, es veurà augmentada sensiblement, si més no, perquè el ciutadà de Granollers té innat el sentit d'imitació, exactament el mateix que tenen els provincians que han arribat i van arribant de les terres d'Almeria.